

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hr. Ole Stavad bad mig om at bekræfte, at beskæftigelsen fra 1994 faldt. Jeg tror, hr. Ole Stavad mente, at den steg, for det gjorde den faktisk. Den steg fra 1994, der havde vi netop gode økonomiske konjunkturer, så det var ikke så mærkeligt. Man skulle da være et stort fjols, hvis man ikke kunne få en stigende beskæftigelse i en situation, hvor konjunkturerne var med en, så selvfølgelig gik det sådan – og man kan altså blive ved med det taltirkus.

Så siger hr. Ole Stavad, at jeg skal bekræfte, hvad der skete fra 1988. Det var jo også dér, vi fik en dårlig økonomisk periode under den borgerlige regering, men inden 1988 havde vi en positiv udvikling, og sådan kan vi blive ved.

Kl. 18.05

Det korte af det lange er – og det tror jeg også de, som lytter til den her debat, udmærket ved – at vi i høj grad er underlagt det konjunkturbillede, der er i verden omkring os. Så kan vi gøre, hvad vi kan – og det skal vi også gøre i Danmark i en situation, hvor konjunkturerne ikke er med os – for at modgå det ved at stimulere aktiviteterne i Danmark og dermed alligevel øge beskæftigelsen i Danmark. Det gør vi også, men vi kan bare ikke stimulere økonomien så meget, at vi overopheder den og ødelægger den balance, der også skal være i de offentlige finanser. Det er den situation, enhver regering, uanset om den er socialdemokratisk eller konservativ-liberal, står i.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Der er frygtelig mange af de faktuelle oplysninger, som hr. Lars Barfoed giver, der enten er forkerte eller fordrejede.

Det, der er formålet med den her diskussion, er at forsøge at få regeringen til at erkende, at man ikke er verdensmester i det her. Det er der såmænd heller ikke andre der er, men vi er faktisk nogle, der har dokumenteret, at der er instrumenter, der kan bruges til at skabe en bedre beskæftigelse. Derfor er det eneste formål med at se tilbage på, hvad der er sket, når der har været borgerlig regering, med den politik, man har ført, og hvad der er sket, når vi har haft socialdemokratisk ledede regeringer, med den politik, der har været ført, at nå så langt i en erkendelse med de borgerlige partier, som også hr. Thomas Adelskov var inde på, at de vil kunne se fornuft

ten i at snakke med andre end Dansk Folkeparti om, hvordan vi får sat gang i det her samfund.

Jeg har ikke hr. Lars Barfoed mistænkt for ikke at ønske sig en bedre beskæftigelse, men kunne man så ikke nå så langt i den nuværende regering, og i hvert fald med støtte fra Det Konservative Folkeparti, at man fik en interesse i at finde en fællesnævner for, hvordan vi kunne få gang i beskæftigelsen, for ønsket har vi jo begge to?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

I Det Konservative Folkeparti samarbejder vi gerne med alle, som har gode ideer til, hvordan vi kan øge beskæftigelsen, uden at det går ud over ansvarligheden i den økonomiske politik, og det tror jeg også er en eftersætning, hr. Ole Stavad vil være enig med mig i. Der skal jo være en ansvarlighed i den offentlige økonomi, og det vil vi da gerne diskutere med Socialdemokratiet.

Jeg synes ikke, jeg har set særlig mange gode forslag fra Socialdemokratiets side indtil nu. Man har godt nok nogle ideer til, hvad der skal stimulere den offentlige økonomi, men så har man andre ideer, som virker som straffeekspeditioner i forhold til de private virksomheder, og som trækker i den modsatte retning, og der er det så, at kæden hopper af. I hvert fald er det sådan, at vi politisk ikke kan blive enige om de ting, der skal til, men vi deltager gerne i en dialog om det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg forstår, at hr. Lars Barfoed mener, at emnet er for vigtigt til, at man blot diskuterer tal og statistikker, hvad jeg er fuldstændig enig i. Men en af de ting, som har været gentaget fra regeringens side – også fra Det Konservative Folkepartis side – siden den kom til i 2001, er, at regeringen, og nu også Dansk Folkeparti, følger udviklingen i ledigheden og beskæftigelsen nøje. Det er sådan en standardbemærkning, der er blevet sagt hele tiden de sidste 3 år. Man følger den nøje, og så har man efterfølgende sagt: Prognoserne viser, at det kommer til at gå godt.

Nu er vi altså i en situation, hvor arbejdsløsheden er steget med 30.000 i løbet af de 3 år, hvor man har sagt det her, og nu har vi en debat om arbejdsløsheden. Det er en situation, hvor langtidsledigheden er eksploderet, og så er regeringens og Dansk Folkepartis forslag, at man forlænger jobrotationsordningen og adgangen